

Ministerstvo vnitra ČR

Nad štolou 936/3

170 34 Praha 7

ID DS: 6bnaawp

Sp. zn.: MV-3449-6/SP-2018

Žadatel:

Tomáš Pecina, nar. 21. 4. 1966

Slezská 1668/56

120 00 Praha 2

ID DS: whehjsc

Rozklad

žadatele proti rozhodnutí ministerstva vnitra, odboru
personálního, ze dne 12. ledna 2018, č. j. MV-3449-6/SP-2018,
podaný podle ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném
přístupu k informacím (dále též jen „*InfZ*“)

Elektronicky

Bez příloh

I. Rekapitulace

[1] Žádostí ze dne 29. prosince 2017 žadatel povinný subjekt požádal o sdělení výše platů a odměn zaměstnanců povinného subjektu **JUDr. Adama Furka, Mgr. et Mgr. Tomáše Jirovce a JUDr. PhDr. Petra Mlsny, Ph.D.** (dále jen „*dotčené osoby*“), za poslední tři kalendářní roky, tzn. za období let 2015, 2016 a 2017, vždy ve formě součtu pro danou osobu za celý kalendářní rok.

[2] Přípisem ze dne 8. ledna 2018, č. j. MV-3449-3/SP-2018 (dále jen „*výzva*“), povinný subjekt žadatele vyzval, aby se zavázal, že požadované informace použije výlučně pro svou vlastní informativní potřebu a nebude je dále šířit, zveřejňovat či zpřístupňovat, což žadatel odmítl a vysvětlil, z jakých důvodů tak nemůže učinit.

[3] Rozhodnutím ministerstva vnitra, odboru personálního, ze dne 12. ledna 2018, č. j. MV-3449-6/SP-2018¹ (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), byla žádost s odkazem na ustanovení § 8a InfZ odmítnuta.

[4] Neboť napadené rozhodnutí je nezákonné, žadateli nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

r o z k l a d

ve smyslu ustanovení § 16 InfZ a navrhnout, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

II. Rozkladové body

[5] Povinný subjekt dovozuje, že žádost představuje zneužití práva na informace, protože žadatel hodlá osoby, které zpracovaly v žádosti traktovaný methodický text, „potrestat“, nikoli vyvolat debatu o věci veřejného zájmu. K takovému zjištění však neexistují skutkové podklady, zejména s ohledem na to, že z výzvy plyne ochota povinného subjektu požadované informace žadateli poskytnout v případě, že se žadatel zaváže jejich obsah utajit.

[6] O zneužití práva – šikaně – lze hovořit na straně povinného subjektu, nikoli na straně žadatele, neboť ten pokládá recentní judikaturu Ústavního soudu v tomto směru za nesprávnou a škodlivou a svou žádostí míní dosáhnout toho, aby byla tato judikatura změněna a aby se rozhodovací praxe vrátila k tomu stavu, který existoval před vydáním předmětného

¹ Na stejnopisu rozhodnutí je uveden letopočet 2017, podle údajů v datové zprávě jde však o písařskou chybu a spisová značka má mít letopočet 2018.

nálezu. V čem je takový postup zneužitím práva nebo jak by měli být zaměstnanci povinného subjektu trestáni, pokud by žadateli byly informace zprostředkovány bez toho, že by se žadatel zavázal jejich obsah utajit, povinný subjekt v napadeném rozhodnutí nevysvětluje. Faktem totiž je, že výše platů a odměn dotčených osob je žadateli naprosto lhostejná, není mu však lhostejné, jestliže ji nemůže zjistit, ačkoli tyto prostředky jsou vypláceny z jeho daněmi generovaných veřejných rozpočtů.

[7] To samo o sobě je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, avšak nad rámec toho žadatel uvádí, že **požadavek, aby byly informace o nakládání s veřejnými prostředky, způsobilé zasáhnout do práv dotčených osob, poskytovány toliko v případě, že žadatel prokáže existenci důvodného podezření o nepravostech, pokládá za absolutně neslučitelný s principy demokratického právního státu v materiálním smyslu.** Zákon o svobodném přístupu k informacím je v první řadě nástrojem prevenčním, a povinným subjektem zastávaný výklad jeho působení neutralisuje a nutí žadatele, aby si informace o nekalém jednání veřejné moci napřed opatřil, a to nejspíš *per nefas*, a až poté, co tyto informace zjistí, své podezření formou odůvodnění žádosti o informace sdělil samotnému orgánu, o který se jedná.

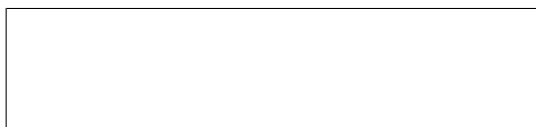
[8] Je nasnadě, že takto informační právo fungovat nemůže, neboť popsany postup je kontraproduktivní a je přímou podporou korupce: informace o protiprávním, resp. korupčním, jednání, by nemohly být získávány pořadem informačního práva, nýbrž povinné subjekty by měly být naopak informovány o tom, že existuje určité podezření, takže jejich pracovníci by obdrželi včasné aviso a získali možnost, jak vyšetřování nepravostí účinně mařit.

[9] Je nutno uzavřít, že takové omezení práva na informace představuje jeho absolutní popření a jedná se o vůbec nejzávažnější zásah do této oblasti od účinnosti InfZ.

III. Závěrečný návrh

Z těchto důvodů žadateli nezbyvá než navrhnout, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí v celém rozsahu **z r u š i l** a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

V Praze dne 12. ledna 2018

Tomáš Pecina